

GESPREKSAVONDEN *CHRISTELIJK GELOOF*

Ontmoeten & ontdekken

VIA NOV
... een nieuwe weg met oude papieren

Gert-Jan Roest

Dit boekje is van:

Mei 2015

Woord vooraf

Wat is het?

Voor je ligt het materiaal van de gespreksavonden *Christelijk geloof*. Deze gespreksavonden zijn bedoeld om op een ontspannen manier iets te ontdekken over het christelijk geloof, de christelijke spiritualiteit, en de christelijke feesten.

Per avond is er een hoofdstuk om te lezen ter voorbereiding. Als je je extra wilt verdiepen in bepaalde onderwerpen, kun je naar keuze ook de teksten in de kaders lezen. De 'contrast' kaders zetten visies tegenover elkaar om mogelijke vooronderstellingen te prikkelen. De 'achtergrond' kaders geven meer achtergrondinformatie bij de tekst. De gebruikte bijbelteksten komen uit de Bijbel in Gewone Taal, tenzij anders aangegeven.

Elke avond eten we samen en is er tijd voor gezelligheid. Tijdens de avond staat het onderlinge gesprek centraal. Soms is het gesprek meer persoonlijk, soms meer praktisch en soms meer inhoudelijk. Er is ruimte voor kritische en intellectuele vragen over het christelijk geloof. We streven naar een open sfeer. Alle meningen zijn welkom. Er wordt verwacht dat je met respect reageert op anderen. Als er persoonlijke verhalen gedeeld worden, willen we hier als groep vertrouwelijk mee omgaan.

Het beloven boeiende avonden te worden!

Voor wie?

De gespreksavonden zijn bedoeld voor mensen die niet zo bekend zijn met het christelijk geloof, voor mensen die zoeken naar betekenis in hun leven en naar nieuwe waarden, en voor christenen die hun geloof willen vernieuwen of verdiepen, of door willen praten over vragen die ze hebben over de christelijke weg.

Inhoud

1.	Inleiding op de christelijke weg	7
2.	Een mooie en destructieve wereld (Schepping)	21
3.	In vertrouwen op weg (Advent en Kerst).....	41
4.	De uitdaging: leven uit liefde (Epifanie).....	71
5.	Doodlopende wegen (Lijdenstijd).....	95
6.	Een nieuwe, verrassende weg (Pasen)	115
7.	In hoop op weg (Hemelvaart en Pinksteren)	137

1. Inleiding op de christelijke weg

We zijn allemaal op weg

Je zou kunnen stellen dat we allemaal onderweg zijn, ongeacht onze levensovertuiging. Op sommige dagen werk je, eet je, en slaap je zonder er al te veel bij na te denken. Er zijn ook dagen met intense ervaringen: je bent bang, je voelt je bedreigd. Of je hart bonst van opwinding omdat je geraakt wordt door de schoonheid van een onverwacht uitzicht of een bijzondere ontmoeting. Soms sta je voor een belangrijke beslissing. Of je maakt iets mee dat voor een langere tijd impact op je heeft.

Door dit alles heen maak je keuzes en bewandel je bepaalde wegen, terwijl je andere wegen links laat liggen. In die keuzes zien we zowel overeenkomsten als verschillen tussen mensen. Dat maakt een gesprek zo boeiend. Als je moraal en fatsoen belangrijk vindt en denkt vanuit regels over goed en kwaad, ziet je leven er anders uit dan als je leeft vanuit het motto: 'alles wat lekker voelt en spontaan opborrelt is goed'. Optimisten leven anders dan pessimisten, iemand die atheïst is, leeft anders dan iemand die gelovig is. Als je goed naar je eigen leven kijkt (of naar dat van een ander) ontdek je waarschijnlijk een patroon. Je ontdekt dat je wegen kiest die in een bepaalde richting gaan.

Waarom is dit zo? Kan je niet geheel willekeurig door het landschap dwalen? Wie weet wat er allemaal mogelijk is, maar bij veel mensen kan je vaak wel een patroon aanwijzen. Het is natuurlijk niet zo dat de mens totaal te doorgronden is. Er zijn veel onbewuste processen die zich buiten ons gezichtsveld afspelen. Toch denken we dat er twee dingen zijn die voor ons allen gelden:

1. Iedereen heeft een verlangen naar geluk
2. Iedereen heeft een vorm van geloof

Verlangens als richtingwijzers

Hoe stel jij je een vol en gelukkig leven voor? Voor sommige mensen komt een vakantie op een subtropisch eiland dicht in de buurt. Heerlijk op het strand ontspannen en af en toe een duik nemen in de oceaan en je mee laten drijven op de golven. Natuurlijk het eiland ontdekken en genieten van de vogels, de bomen en watervallen, om dan weer terug te keren naar je hangmat en lekker te eten. Er zijn vrienden om plezier mee te maken, rond het kampvuur een boom op te zetten en je hart mee te delen. Wie weet is er ook een speciale vriend of vriendin met wie je liefde en spetterende en romantische seks beleeft.

Of misschien denk je juist aan heerlijk aan het werk zijn, met een drive om je talenten in te zetten, iets op te bouwen en bij te dragen aan een groter geheel. Je wilt later met trots kunnen terugkijken op een lang en vol leven en zeggen: dat heb ik

Contrast: Religie en verlangens

Als je in onze tijd opgroeit en je voelt de levensenergie in je bruisen, je voelt sterke verlangens naar liefde, intimiteit, seks, geborgenheid, overgave... dan weet je één ding zeker: ga niet naar de kerk. Het is of-of. Of je kiest ervoor om deze levensenergie volledig te proeven en er mee te experimenteren, of je wordt geestelijk en gaat spirituele doelen achterna. Een non die besloot het klooster te verlaten verwoordde het zo: "Ik ben erachter gekomen dat ik te vol van leven zit om ooit echt religieus te zijn. Ik houd teveel van het leven, ik ben te seksueel, te lichamelijk, te warmbloedig, en teveel verworteld in deze aarde en wat het biedt om ooit werkelijk spiritueel te zijn." Hoor je het 'of-of'?

'Verlangens' en 'spiritualiteit' waren en zijn in veel tijden en plaatsen getrouwd. Het is echter in de Westerse geschiedenis fout gelopen in deze relatie. Het is een triest verhaal: valse beschuldigingen over en weer, ruzie, cynisme en sinds de Verlichting zijn de scheidingspapieren definitief getekend.

Zou er een vorm van christelijk geloof zijn waarbij passie en spiritualiteit weer verenigd zijn? Waarbij al ons verlangen naar intimiteit, naar seks, naar geborgenheid, naar thuis komen, door het christelijk geloof op een wijze en milde manier in de juiste richting worden gestuurd? Net zoals de bedding van een rivier het bruisende water stuurt, zodat het uiteindelijk uitkomt in de zee? Deze vraag zal ons de komende avonden uitdagen als we onze verlangens als richtingwijzers nemen.

nagelaten.

In ons ligt een diep verlangen om gelukkig te worden en van betekenis te zijn. We verlangen naar geluk voor onszelf én voor anderen. Niet voor niets onderschrijven de meeste mensen de Rechten van de Mens. Als we horen dat mensen vermoord of uitgebuit worden, krijgen we het gevoel 'dit is niet goed'. Ergens in ons is er een verlangen naar goede relaties, naar liefde en respect. Natuurlijk is het zo dat hoe minder liefde en respect we ontvangen hebben, hoe moeilijker we dit ook kunnen geven. Trouwens, voor iedereen zit er afstand tussen ons verlangen naar goedheid en het ook werkelijk doen. Maar het verlangen ernaar blijft.

We stellen ons een gelukkig en zinvol leven verschillend voor. Toch heeft ons verlangen een aantal 'basingrediënten':

1. waarheid,
2. goedheid,
3. schoonheid en
4. liefde.

Dit zijn volgens ons wezenlijke ingrediënten voor een gelukkig en zinvol leven. Wij denken dat we pas weer echt mens worden als we naar deze basisverlangens terugkeren.

Waarheid

Stel je bent samen met anderen op vakantie op dat heerlijke tropische eiland en iemand uit de groep begint leugens over jou te vertellen, je woorden te verdraaien en je in een verkeerd daglicht te stellen. Je merkt dat veel mensen echt anders naar je gaan kijken en je gaan mijden. Hoe verlang je dan naar waarheid. Over wat waarheid is, kan je lang filosofisch discussiëren, maar als je slachtoffer bent van leugens, voel je de onwaarheid tot in je tenen. En als een dictator de persvrijheid afschaft, beseffen we heel goed dat macht iets anders is dan waarheid. Om in vrijheid samen te kunnen leven, is het nodig dat mensen in waarheid willen leven. Dat betekent in

ieder geval dat je de ander met je woorden geen schade toe wilt brengen en dat je transparant durft te zijn over je eigen minder mooie kanten. Dat kan een onhaalbaar ideaal lijken, maar voel je het verlangen in jezelf resoneren om zonder maskers te leven?

In waarheid leven betekent ook dat je steeds weer wilt leren. Je observeert de wereld en mensen zorgvuldig en leeft met aandacht. Zo vind je levenswaarheid, en een integere, verantwoordelijke, en wijze levensstijl.

Waar in herken je bij jezelf dit verlangen naar waarheid, naar deze levensstijl?

Goedheid

Er is een verlangen in ons naar goedheid. We verlangen ernaar om anderen te helpen en iets bij te dragen aan een betere wereld. Als we soms horen van mensen die in nood zijn, worden we innerlijk bewogen, en willen we iets voor hen doen. We hebben een diepe drijfveer om onze creativiteit en talenten in te zetten om het leven op aarde te bewaren en te ontwikkelen. Herken je dat?

Misschien niet altijd. Soms zijn we vooral bezig met ons eigen leven en worden we ongevoelig voor de nood van anderen. In zo'n toestand gaan we de kwetsbaren pijn doen – denk aan kwetsbare mensen en volken, maar ook aan dieren, bomen en planten. Maar zelfs dan kan het verlangen naar goedheid weer boven komen en in ons resoneren.

Werk zorgt natuurlijk voor inkomsten. Maar afgezien van die inkomsten, waarom doe jij het werk dat je doet (of de studie of andere activiteiten die je doet)? Wat hoop jij bij te dragen aan deze wereld? Wat is je passie? Herken je het verlangen naar goedheid?

Schoonheid

Er zit een diep verlangen in ons om schoonheid te zien en te proeven. Je kunt je verwonderen over de schoonheid van een vlinder of de kracht van een

mier, over muziek, kunst, de creativiteit en liefde van mensen. Er is zoveel. Natuurlijk kan je deze mooie dingen ook analyseren, maar hoeveel we ook leren en ontdekken, we kunnen het leven nooit helemaal begrijpen en uitleggen. Er blijft een schoonheid en iets ondoorgrondelijks mysterieus in dit leven. Misschien herken je ook wel dat je echt tot leven komt als je vanuit verwondering en dankbaarheid op deze schoonheid reageert. Terwijl je iets essentieels kwijtraakt als het leven vlak en gewoon wordt. Veel mensen krijgen dan ook het gevoel dat ze er tussenuit moeten breken, om ergens in een ander land weer iets van die schoonheid en verwondering te ontdekken.

Hoe zie jij het verlangen naar schoonheid terug in je eigen leven? Heb je voorbeelden van momenten waarop je werkelijk dankbaarheid of verwondering hebt ervaren?

Liefde

Het verlangen naar liefde is het verlangen naar relaties die goed functioneren. Goede relaties zijn belangrijker dan veel welvaart. In het bijbelboek Spreuken staat: *‘Beter een stuk droog brood en vrede dan een huis vol met voedsel en ruzie.’* (17:1.) Je kan in een schitterende villa wonen, maar als je relaties gekenmerkt worden door haat of onverschilligheid, dan raak je het volle leven kwijt.

Goede relaties zijn niet zo eenvoudig. Een gewone relatie goedhouden is soms al moeilijk, laat staan als er iets gebeurd is waardoor mensen gekwetst zijn. Ook tussen volken in conflictgebieden lijkt het soms onmogelijk om tot verzoening te komen. Steeds weer die geweldsspiraal.

Maar hoe onmogelijk het ook lijkt om tot goede relaties te komen, voel je het verlangen naar liefde in jezelf resoneren? Hoe merk jij een verlangen in jezelf naar vrede met mensen in je omgeving?

Iedereen heeft een vorm van geloof

Als we allemaal verlangen naar een gelukkig en zinvol leven, waarom kiezen we dan zulke verschillende wegen en maken we zulke verschillende keuzes? Voor een groot deel komt dit doordat we allemaal een vorm van geloof hebben. En dat geloof bepaalt hoe we denken dat we het beste gelukkig worden en hoe ons leven zin krijgt. Kortom: hoe onze verlangens naar waarheid, goedheid, schoonheid en liefde vervuld kunnen worden.

Iedereen heeft een vorm van geloof. Dat betekent niet dat iedereen religieus is. Als je religieus bent, geloof je in het bestaan van een God of van verschillende goden. Denk maar aan de grote wereldreligies, zoals het Hindoeïsme, het Jodendom, de Islam en het Christendom. Mensen met andere overtuigingen, zoals atheïsten, agnosten, relativisten of humanisten zijn niet religieus, maar ze hebben wel geloof. Wat bedoelen we dan met geloven?

Geloven betekent leven en handelen op basis van overtuigingen die we niet kunnen bewijzen. Allemaal hebben we overtuigingen over hoe onze verlangens het beste kunnen worden vervuld en gestuurd. We vertrouwen erop dat deze levensvisie waar is. Vaak gaat dit onbewust. Maar onze overtuigingen beïnvloeden of we links of rechts af gaan en waar we waarheid, goedheid, schoonheid en liefde zoeken. Het bepaalt bijvoorbeeld welke mensen we vertrouwen, wat onze eetpatronen zijn, waar we wel of niet voor willen demonstreren, hoe we omgaan met tijd.

Toch is er voor niemand van ons absolute zekerheid te krijgen. We kunnen niet door een wetenschappelijk experiment aantonen dat onze diepste overtuigingen de juiste zijn. Dat is een kwestie van geloof of vertrouwen. Niemand ontkomt daar aan.

Dit betekent dat we als mensen naast elkaar staan. Religieuze mensen kunnen en mogen met overtuiging spreken, maar die overtuiging is niet een soort wetenschappelijk bewijs waardoor ze de waarheid op alle punten in

pacht hebben en God in hun broekzak. En niet-religieuze mensen hebben ook overtuigingen die niet wetenschappelijk bewezen zijn. Daarom: we staan als mensen naast elkaar.

Hoe kies ik een weg?

We zijn allemaal op weg. We maken daarbij allemaal keuzes die we niet kunnen bewijzen. Maar hoe maak je dan een keuze voor een bepaalde weg? Hoe weet je of je op een goede weg zit?

Durf te twifelen

Iedereen twijfelt wel eens. Sterker nog: *Het is goed af en toe te twifelen. Twijfel onderdrukken is ongezond!* We leven namelijk allemaal met heel veel ‘zekerheden’, en het is goed om jezelf af en toe de vraag te stellen of die zekerheden wel zo zeker zijn: ‘Waarom geloof ik dit? Baseer ik mijn leven niet op een illusie?’ Twijfel kan ons aansporen om geloofsovertuigingen te verdiepen of bij te stellen.

Er zijn echter ook soorten twijfel die ons niet zozeer aansporen om te leren, maar de neiging hebben om ons te verlammen:

“Je kunt het nooit zeker weten”

Na de Verlichting zijn velen gaan geloven dat alles wat niet objectief

"Alleen degene die niets weet twijfelt aan niets."

- Frans gezegde

"Met veel twijfel komt veel inzicht; met weinig twijfel komt weinig inzicht."

- Chinees gezegde

"Als we een beproefd geloof willen hebben, moeten we niet bang zijn om te twifelen. Als twijfel op een gegeven moment gegrond blijkt te zijn, dan geloofden we iets dat het niet waard was om geloofd te worden. Maar als twijfel een antwoord ontvangt, dan is ons geloof sterker geworden. Ons geloof in God is dan zekerder geworden en we kunnen dieper van God genieten."

- C. S. Lewis

"Kennis en twijfel zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Het enige alternatief voor 'kennis-met-twijfel' is 'geen-kennis'. Alleen God en bepaalde gestoorden hebben geen twijfel!"

- Maarten Luther

verifieerbaar is (niet objectief te controleren), betwijfeld moet worden. Afgezien van het feit dat in deze kennisopvatting 'liefde' ook betwijfeld moet worden, blijkt dat niemand er aan ontkomt een vorm van 'geloof' te hebben. Dus dit soort twijfel hoeft je niet te verlammen. Er is altijd een element van 'risico' en 'durf' en 'sprong' in ons geloof. We kunnen onze eigen overtuigingen niet verbergen achter vermeende objectiviteit, maar moeten allen heel persoonlijk een geloofskeus maken.

Op het moment dat ons geloof niet 'absoluut zeker' is (in tegenstelling tot wat de fundamentalist denkt) schakelen veel mensen over naar het relativisme: iedereen heeft zijn eigen waarheid en je kunt nooit zeggen dat de ene overtuiging meer waar is dan de ander. Afgezien van het feit dat deze bewering filosofisch niet houdbaar is (je moet dan namelijk van deze bewering ook zeggen dat die niet 'meer waar' is dan bijvoorbeeld de bewering van de fundamentalist die wel gelooft in de mogelijkheid van het kennen van absolute waarheid) kan je er ook niet goed mee leven. Want je kan wel steeds al je overtuigingen relativeren, maar in je levensstijl zal blijken dat je wel degelijk bepaalde waarden en overtuigingen hebt. We kunnen onze eigen overtuigingen niet verbergen achter vermeende objectiviteit, maar ook niet achter vermeende relativiteit. Zowel de fundamentalist als de relativist gaan er van uit dat 'geloofskennis' absoluut zeker moet zijn. De fundamentalist denkt dat hij die absoluut zekere kennis gevonden heeft, en de relativist denkt dat deze absoluut zekere kennis nooit te vinden is. Maar zou het ook zo kunnen zijn dat ons 'geloof' altijd begint met hints en pointers, en dat 'absoluut zekere kennis' niet hoort bij het gebied van 'geloof', net zo min als het past bij het gebied van de 'liefde'? Liefde ontstaat als je elkaar vertrouwt, maar dat is wat anders dan absolute zekerheid over alle feiten in het leven van die ander. In de Bijbel zegt een schrijver: 'Wij zien als door een wazige spiegel' (1 Korintiërs hoofdstuk 13 vers 12). Hij is overtuigd van wat hij ziet zonder te beweren dat alles glashelder is. Dat is geloof.

“Ik voel het niet”

Sommige mensen zijn van nature onzeker over de meeste beslissingen die ze nemen omdat hun gevoel per dag verschilt. Dit kan zeer verlamdend werken, omdat men zich constant de vraag stelt: Voel ik dat dit waar is? Hier is de metafoor van de weg behulpzaam. Je gaat een bepaalde weg en die weg overtuigt je of niet, maar als je bij elke stap probeert je eigen gevoelstemperatuur te meten, dan kom je aan het lopen niet toe. Als je echter gaat lopen dan komt het gevoel vanzelf. Het gevoel is als een vlinder. Hoe meer je erop jaagt, hoe harder het wegvliegt. Maar als je aandacht op iets anders gericht is, kan die vlinder zomaar op je schouder landen.

Durf te kiezen

Drie handreikingen kunnen helpen om bewuster onderweg te zijn met geloof en twijfel:

Aanvaard je mens-zijn

Er zijn mensen die zich verlamd voelen omdat ze nooit helemaal objectief zijn. Ze beseffen diep dat we altijd beïnvloed zijn door onze opvoeding, cultuur, taal, etc. Iedereen is beperkt in kennis, inzicht en ervaring. Je kan natuurlijk vechten tegen deze beperktheid van je mens-zijn, maar dan word je erg moe. Veel beter is het om deze beperkingen te omarmen. Jouw specifieke achtergrond is een geschenk waardoor je bepaalde aspecten van de werkelijkheid scherp ziet, terwijl het je blinde vlekken geeft voor andere aspecten van diezelfde realiteit.

Durf richting te kiezen

Er zijn ook mensen die proberen eerst alle antwoorden te hebben voordat ze bewust richting kiezen. Ze laten zich verlammen door twijfel. Een manier om daar uit te komen is om jezelf af te vragen waar je wel van overtuigd bent en op grond daarvan op weg te gaan. Als je je namelijk teveel richt op je twijfels dan vergeet je dat je te midden van die twijfels ook overtuigingen hebt (je ‘gelooft’ al!). Zet die overtuigingen om in de praktijk, ga op weg en reflecteer

dan op je ervaringen. Zo ontdek je of het een goede weg is of een dwaalweg. Zo kom je tot zekerheid.

Leer te luisteren en te spreken (dialoog)

Of je nu atheïst, agnost, christen, of boeddhist bent, wist je dat er miljarden mensen op deze planeet zijn die andere overtuigingen hebben dan jij? Als we in deze wereld willen leren samenleven, is het ontzettend belangrijk dat we respectvol met elkaar leren communiceren. Luisteren en spreken zijn vaardigheden waar we ons hele leven aan moeten werken. Echt *luisteren* betekent dat je de ander niet direct in een hokje plaatst, maar je concentreert op wat die ander zegt en probeert hem/haar te begrijpen. Van ieder mens kan je wel iets leren. Dus ook als je christen bent is het goed om te luisteren naar- en te leren van mensen die atheïst of hindoe zijn. Luisteren naar iemand is een uiting van liefde en respect. *Spreken* is ook belangrijk in een goede dialoog. Het betekent dat je zo accuraat mogelijk zegt wat je denkt. Het betekent dat je bereid bent om je mening en je geloof te presenteren. En ook dat je je mening en je geloof niet na de eerste kritische vraag relativeert, of de spanning van conflicterende meningen uit de weg gaat.

Overzicht van de christelijke weg

Deze gespreksavonden gaan over de christelijke weg. Regelmatig twijfelend, maar ook met overtuiging gaan christenen de weg van de unieke persoon Jezus. De eerste volgelingen van Jezus kregen de naam 'mensen van de weg'. Pas later werden zij christenen genoemd. In deze avonden willen we je graag laten zien wat wij van deze weg hebben ontdekt, en waarom we deze weg willen gaan.

De christelijke kalender

We introduceren de christelijke weg aan de hand van de christelijke kalender (ook wel 'kerkelijk jaar' genoemd). De jaarkalender is ingedeeld in

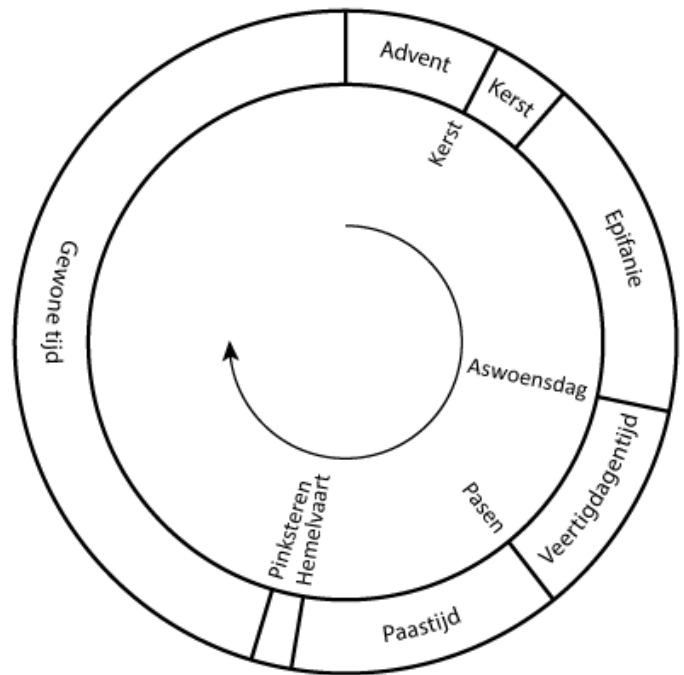
verschillende periodes met elk een eigen accent. Door met de kalender mee te leven, beleeft de christen steeds een ander accent in zijn spiritualiteit (zie de figuur).

De eerste helft van het jaar is de 'bijzondere tijd'. In deze periode komen alle belangrijke momenten van het leven van Jezus aan de orde. Dit begint met de verwachting van Jezus' geboorte (de periode van Advent).

Met Kerst wordt zijn geboorte gevierd, en met Goede Vrijdag en Pasen zijn sterven en opstanding. De periode eindigt met de gebeurtenis kort na Jezus' leven op aarde: het geschenk van de heilige Geest met Pinksteren.

De tweede helft van het kerkelijk jaar is de 'gewone tijd'. Dit is de tijd tussen Pinksteren en Advent. In deze periode staan geen gebeurtenissen uit het leven van Jezus centraal, maar het 'gewone' leven en werken in de schepping.

Om je te helpen de weg van christelijk geloof te ontdekken, nemen we je vanaf avond twee als het ware mee op reis door het christelijke jaar. Daarbij worden ook oefeningen aangeboden passend bij de spiritualiteit van de verschillende periodes.

Het overzicht van de avonden:

Avond	Thema	Christelijke kalender
1	Inleiding op de christelijke weg	
2	Een mooie en destructieve wereld	Schepping
3	In vertrouwen op weg	Advent en Kerst (Verwachting van Jezus' komst en Jezus' geboorte)
4	De uitdaging: leven uit liefde	Epifanie (Jezus' publieke optreden)
5	Doodlopende wegen	Lijdenstijd (Jezus' lijden en sterven)
6	Een nieuwe, verrassende weg	Pasen (Jezus' opstanding)
7	In hoop op weg	Hemelvaart en Pinksteren (De komst van de heilige Geest)

Vorbereiding op gesprek

Tijdens de eerste avond gaan we in gesprek over dit eerste hoofdstuk. We willen daarbij vooral die onderwerpen en vragen bespreken waarover jullie willen doorpraten. Om je te helpen met de voorbereiding voor het gesprek hierbij enkele vragen om alvast over na te denken. Ook kunnen we de vragen die in de tekst staan bespreken. Maar breng dus vooral ook je eigen vragen in.

1. Vertel eens iets over jouw 'geloof'. Hoe beïnvloedt het de richting van je levensweg? Misschien heb je een voorwerp of beeld dat hier iets van uitdrukt. Wil je dit dan meenemen naar de avond?
2. In hoeverre zijn de drie genoemde handreikingen om met twijfel en geloof om te gaan voor jou behulpzaam?

Zoals gezegd willen we tijdens deze gespreksavonden lastige vragen niet schuwen. Maar in plaats van veel van die vragen op te noemen en te proberen ze te beantwoorden, kiezen we er liever voor om die vragen te bespreken die voor jullie relevant zijn. Beantwoord daarom voor jezelf eens de volgende vraag:

3. Stel je zou een presentatie moeten geven met als titel: "Goede redenen om het christelijk geloof te betwijfelen". Wat zouden jouw twee beste redenen zijn? En op welke twee punten heeft het christelijk geloof met name aantrekkingskracht op je?

Over Via Nova

De gespreksavonden zijn ontwikkeld bij Via Nova. Via Nova is een jonge christelijke gemeenschap in Amsterdam. Via Nova betekent 'nieuwe weg' en als ondertitel gebruiken we vaak het motto 'Een nieuwe weg met oude papieren'. Enerzijds zijn er 'oude papieren': de Bijbel en de oude en beproefde christelijke weg, een weg die teruggaat op Jezus. Anderzijds is er ook iets nieuws. We volgen die weg als mensen die midden in Amsterdam staan en nu leven. We staan bewust in contact met de hedendaagse cultuur.

Over de auteur

Gert-Jan Roest (1966) begon zijn werkende leven in de technische sector. Zijn verlangen werd echter steeds meer om mensen te helpen het evangelie (het goede nieuws over Jezus) te ontdekken en kerken te ondersteunen om de echtheid van dit nieuws te ervaren en zichtbaar te maken. Na een aantal jaren in het buitenland dit werk (en studie) gedaan te hebben (Rusland, VS, Zwitserland), kwam hij in 2002 weer terug naar Nederland. Hij is één van de oprichters van Via Nova en functioneert nu als leidinggevende (voorganger). In de afgelopen jaren is hij in voortdurend gesprek met zoekers over het goede nieuws. Tegelijkertijd rondt hij een theologisch proefschrift af over het evangelie in de Westerse context. De neerslag van de vele gesprekken en reflectie is onder andere te vinden in dit materiaal. Gert-Jan is getrouwd met Sandra en heeft twee zoons. Hij woont met zijn gezin in Amsterdam.

Dankwoord

De afgelopen jaren hebben heel veel mensen bijgedragen aan het tot stand komen van dit materiaal voor de gespreksavonden Christelijk Geloof. Allereerst natuurlijk de vele mensen die deze kringen gevolgd hebben. Jullie hebben niet alleen iets van jullie leven gedeeld, maar ook met positieve feedback en kritisch-opbouwende opmerkingen Via Nova verder geholpen. Dank voor jullie vertrouwen en vriendschap. Ik heb enorm veel van jullie geleerd. Ten tweede alle mensen die op de een of andere manier bij de leiding van deze avonden betrokken zijn geweest: Remmelt, Petra, Hanna, Jorinde, Ludwine, Linda, Christiaan, Marry, Laurens en Nienke. Het was inspirerend om samen op te trekken. In het bijzonder wil ik Marry en Laurens bedanken. Jullie hebben in de laatste fase veel geïnvesteerd om het materiaal in de huidige vorm te krijgen. Dat was werkelijk een bemoediging.

Gert-Jan Roest

Amsterdam, april 2015

Meer informatie:

www.vianova-amsterdam.nl

info@vianova-amsterdam.nl

